

EI BUTLLETÍ

SETEMBRE 2020

**Asessoria
callico** s.l.

EDITORIAL pàgina 3
FISCAL pàgina 4, 6 i 9
AR. FISCALS pàgina 11
LABORAL pàgina 12
MERCANTIL pàgina 15
CAL. FISCAL pàgina 18

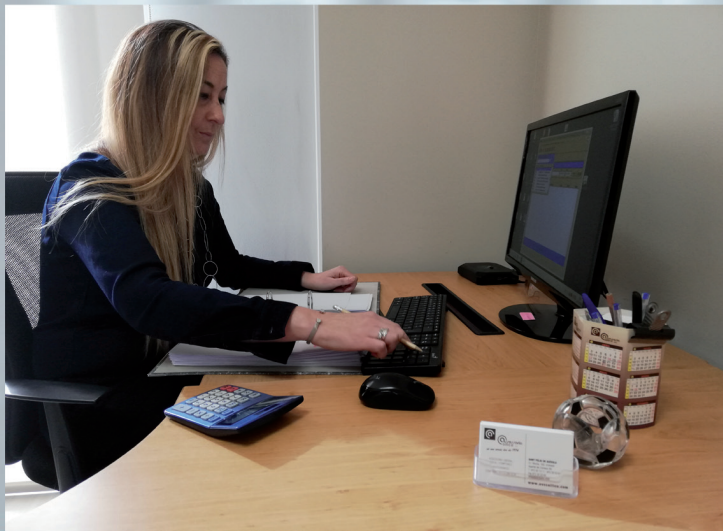
Totes les **NOVETATS** i
l'**ACTUALITAT** sobre la
normativa del moment
en assessoria laboral,
fiscal i mercantil

Un equip de
professionals
des de 1974
al servei
de l'empresa

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com
www.acallico.com

Assessoria Fiscal i Mercantil

- Consultoria i planificació fiscal
- Gestió fiscal
 - Altes Cens IAE
 - Declaracions d'IVA
 - Declaracions Anuals (Mod. 390 i 347)
 - Impost de Societats
 - Impost de Transmissions Patrimonials
 - Impost de Successions
 - Recursos i Reclamacions
 - Declaracions de Renda i Patrimoni
 - Pagaments a compte de Renda
- Assistència i representació davant inspecció fiscal
- Recursos administratius
- Constitució i dissolució de societats
- Tràmits Registre Mercantil

Assessoria i Gestió Comptable

- Assessorament comptable
- Confecció de comptabilitats en suport magnètic
- Formulació de Comptes Anuals i Informe de Gestió
- Organització i posada en marxa de comptabilitats
- Comptabilitat per a empreses en ED Simplificada

Assessoria Laboral

- Legalització d'empreses
- Altes i baixes autònoms
- Altes i baixes de treballadors
- Contractació laboral
- Subvencions i bonificacions de creació de treball
- Estudi i aplicació de convenis col·lectius
- Confecció de nòmines i assegurances socials
- Assistència i representació davant inspecció de treball
- Tràmits administratius davant l'INSS, INEM, T.G.S.S.
- Assistència i representació davant S.C.I.
- Recursos Administratius

Corredoria d'Assegurances

- Assegurances generals
 - Vehicles
 - Vida
 - Decessos
 - Accidents corporals
 - Incendis
 - Robatori i expoliació
 - Pèrdua de beneficis
 - Responsabilitat civil
 - Riscos industrials
 - Construcció
 - Avaries maquinària
 - Muntatge maquinària
 - Protecció familiar
 - Malaltia
 - Combinat Il·lar
 - Combinat del comerç
 - Combinat comunitats propietaris
 - Jubilació
 - Plans de pensions

professionalitat
servei al client
qualitat i eficàcia

**Assessoria
allico S.L.**

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com
www.acallico.com

DESPRÉS D'UN ESTIU ESPECIAL, BENINGUTS A LA "NOVA RUTINA?"

Tornem a la "nova rutina" després d'un estiu que ha estat marcat per la incertesa, com probablement ho estaran la tardor i l'hivern. Així les coses, dediquem les pàgines d'aquest número a comentar algunes de les sentències i resolucions més recents que s'han anat dictant i que venen a aclarir alguns dubtes que planejaven sobre la situació tributària de moltíssims contribuents.

No es poden perdre el comentari a la Resolució de la DGT en matèria d'aplicació de l'IVA en el cas de la condonació del pagament de la renda dels lloguers. Una resolució que, si bé conclou adoptant la posició més favorable al contribuent (no hi ha IVA reportat en aquests casos), ho fa a partir de la consideració d'aquesta condonació com un autoconsum gravat, en principi, en l'IVA, però que deu ara considerar-se no subjecte donades les circumstàncies. També és molt interessant la Resolució dictada en unificació de criteri pel TEAC en matèria de possible deducció i sol·licitud de devolució de les retencions en el marc de l'Impost de societats en aquells casos en què les rendes sobre les que aquestes retencions s'apliquen no han estat pagades.

En l'apartat fiscal ens fem ressò també de la Sentència del Tribunal Constitucional que declara la inconstitucionalitat del sistema de càlcul dels pagaments fraccionats en l'Impost de Societats incorporat pel RD-Llei 2/2016, i que va obligar moltes empreses a ingressar quantitats a compte ingents, que després eren objecte de devolució sense interessos, a partir del canvi en les regles de càlcul dels pagaments fraccionats que aquesta norma va introduir, clarament contràries a principis bàsics constitucionals com el de capacitat econòmica, com ara de manera categòrica confirma la declaració d'inconstitucionalitat.

Sense sortir de l'àmbit dels posicionaments judicials també val la pena destacar dos dels més importants que ha dictat el TJUE en els últims mesos. En el primer d'ells, es mostra favorable a què l'entitat bancària hagi de retornar les despeses de la hipoteca en tots aquells casos en què existeixen clàusules abusives en el contracte. En el

segon, considera que el mecanisme en què s'ha legitimat fins ara la transferència de dades personals entre la UE i els EUA no compleix amb totes les condicions exigides per la normativa europea. La transcendència pràctica d'aquest rebuig és important ja que pot afectar multitud d'empreses que, si bé no fan una transferència directa de dades als EUA (no té clients o proveïdors o negocis allí que requereixin aquesta comunicació), sí que estan transferint dades en utilitzar plataformes situades en aquest país per a finalitats diverses, per exemple, l'enviament de mailings massius.

A nivell laboral, ens hem centrat per la seva transcendència pràctica, en l'anàlisi del projecte regulador del teletreball que actualment és objecte de debat. Hem desgranat els seus punts claus amb l'objectiu d'acostar a empreses i treballadors els canvis profunds que podria implicar en l'organització de la prestació laboral l'aprovació del projecte.

En aquest camp també han estat protagonistes els últims mesos el nou ingrés mínim vital i les novetats, pròrrogues i aclariments que van sorgint en relació als ERTes. L'ingrés mínim vital s'estima que pot arribar a tenir més de dos milions de beneficiaris, encara que també és cert que són molts els que veuen denegada la seva sol·licitud per no complir algun dels requisits exigits. Quant als ERTes, protagonistes absoluts d'aquest 2020 en el marc de les relacions laborals, val la pena destacar la resolució de la Direcció General del Treball que, encara que no és vinculant, ha aclarit com a criteri que, en aquells casos de jubilació de l'empresari individual sense successió d'empresa abans dels sis mesos exigits de manteniment de l'ocupació, s'entendrà incomplert l'assenyalat requisit. En el cas de jubilació amb successió d'empresa, correspondrà al nou empresari el manteniment de l'ocupació fins a concloure aquest període obligatori.

Els desitgem tota la força i l'energia per a afrontar aquest nou curs i aquesta nova tardor amb la màxima "normalitat". Que en les nostres circumstàncies, no serà poc.

FISCAL

TORNEM-HI AMB L'IVA EN ELS CASOS DE CONDONACIÓ DE LES RENDES DE LLOGUERS

La DGT en la seva Resolució V2053-20, de 23 de juny, torna a posar sobre la taula un dels temes entorn dels quals més dubtes s'han suscitat amb motiu de la crisi sanitària i, especialment, el tancament d'establiments: què succeeix amb l'IVA en el cas de condonació de les rendes de lloguer durant un o diversos mesos?

El supòsit de fet plantejat en la consulta és el d'un contribuent propietari d'un local comercial en què es desenvolupa una activitat de cafeteria. A conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma creada pel Covid-19, l'arrendador decideix no cobrar-li a l'arrendatari el lloguer corresponent a diverses mensualitats. La pregunta que aquest propietari planteja a la Direcció General de Tributs és si ha de declarar com a IVA reportat l'IVA corresponent a aquestes rendes que no cobrarà.

No es plantegen dubtes sobre la consideració d'aquest arrendador com a empresari o professional sotmès a l'impost ni sobre la qualificació de l'arrendament com a prestació de serveis subjecta a aquest. Totes dues qüestions són clares. El dubte sorgeix entorn de com ha d'interpretar-se la meritació d'aquest impost, quan la seva regulació estableix que tal meritació es produirà en el cas de la prestació de serveis, en el moment en què aquests serveis es prestin o s'executin.

Per al cas concret dels arrendaments i dels subministraments, així com en les operacions de tracte successiu en general, estableix la llei de l'impost que la meritació

es produirà en el moment en què resulti exigible cada part del preu.

La DGT considera que l'IVA no es reportarà sobre la renda de l'arrendament únicament en aquells casos en què es faci constar expressament que la relació contractual arrendatícia queda cancel·lada de manera temporal, o es modifiqui també expressament el moment de la seva exigibilitat. Aquesta posició mantinguda per l'administració és la que ens portava en el nostre número anterior a advertir als nostres lectors de la importància de deixar constància sempre per escrit de qualsevol canvi que s'introdueixi en el contracte de lloguer i que pugui afectar l'IVA reportat: data de pagament, quantia de la renda, condonació...

En aquells casos en què s'acordi una moratòria, de manera que quedi ajornada a un moment posterior la data de pagament, l'IVA es reportarà en aquesta nova data fixada per a l'exigibilitat de la renda. És important destacar que perquè aquest ajornament es tradueixi en una nova data de meritació, és imprescindible que aquest pacte es realitzi **abans que l'impost s'hagi reportat, és a dir, abans que la renda arrendatícia ja resulti exigible.**

En cas contrari, si l'ajornament s'acorda una vegada passada la data en què el pagament era exigible, la meritació de l'impost ja s'haurà produït.

En el cas d'una condonació parcial, cal recordar que la llei de l'IVA estableix en el seu article 78 que la base imposable de l'impost vindrà constituïda per el "import real de les contraprestacions de les operacions subjectes". En cas que es produeixi una condonació parcial del preu fixat inicialment en el contracte, considera la DGT que ens trobem davant una rebaixa o reducció de la renda que es produeix amb posterioritat a la meritació, que obliga a acudir al règim de modificació de la base imposable.

Per tant, el supòsit de condonació parcial pot generar dues situacions diferents en funció del moment en què es determini.

a) Sempre que aquesta condonació parcial es produeixi una vegada esdevingut la meritació de l'impost, s'entén que la meritació de l'IVA s'ha produït per la quantitat inicialment pactada en el contracte, i en conseqüència, aquesta modificació posterior obligarà a una modificació de bases imposables mitjançant la corresponent reducció, i a

l'aplicació d'una rectificació sobre les quotes d'IVA repercutides.

b) Per contra, en aquells casos en què la condonació parcial que es tradueix en una reducció en la quota a pagar, es pacti abans que s'hagi produït la meritació de l'impost, llavors haurem d'aplicar la previsió del 78.Tres.2 de la Llei de l'IVA i que preveu que els descomptes o bonificacions no formaran part de la base imposable de l'impost quan pugui justificar-se el seu reconeixement amb caràcter simultani o previ al moment de l'operació.

l el cas de la condonació total?

En el cas d'aquelles condonacions totals aplicades sense modificació del contracte en matèria de moment de pagament o quantia de la renda, la DGT considera aplicable al cas l'article 12 de la Llei de l'impost, article que assimila les prestacions de serveis a títol gratuït "sempre que es realitzin per a fins aliens als de l'activitat empresarial o professional" als autoconsums de serveis.

En conseqüència, en opinió de la DGT la condonació total de la renda de l'arrendament d'un local de negocis constitueix una operació subjecta a l'IVA en tant ha de considerar-se un supòsit d'autoconsum de serveis.

Potser per les complicacions addicionals que portaria per als arrendadors el manteniment estricte d'aquesta conclusió o per altres raons, la veritat és que la DGT després de mantenir aquest criteri, entra a analitzar el paper que juga en aquest cas la distorsió de la competència, que és un dels pilars per a la qualificació d'aquestes prestacions gratuïtes com a operacions assimilades a l'autoconsum per part de l'article 26 de la Directiva de l'IVA.

El TJUE ha mantingut que gravar aquestes operacions realitzades a títol gratuït té com a finalitat

evitar situacions de distorsió de la competència, però que, no obstant això aquest gravamen ha d'aplicar-se de manera restrictiva i no generalitzada, per la qual cosa, analitzant el cas concret d'aquestes prestacions gratuïtes, només en aquells casos en què s'observi incomplert el principi de neutralitat tindria fonament l'assimilació d'operacions i el seu sotmetiment a l'impost.

D'entrada, la DGT considera que la condonació de la renda de l'arrendament no està orientada a la consecució de les finalitats de l'empresa, per la qual cosa s'hauria de tractar com un autoconsum subjecte, no obstant això, vincula a continuació aquestes condonacions amb la situació excepcional prevista per l'estat d'alarma, i s'acull in extremis a la previsió de l'article

26 de la Directiva, quan permet als Estats no gravar els autoconsums de serveis quan això no impliqui distorsió de la competència. Quan l'arrendatari no ha pogut desenvolupar la seva activitat en el local llogat a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma, i l'arrendador condona el deute, es pot concloure que la no subjecció d'aquest autoconsum de serveis no pot generar ni ara ni en el futur una situació de distorsió de la competència.

A conseqüència de tot l'anterior, la DGT conclou que no quedaran subjectes a l'IVA els autoconsums derivats de la condonació d'una renda d'un local de negocis en aquells casos en què l'arrendatari no pugui realitzar cap activitat en aquest, a conseqüència de les normes aplicades durant l'estat d'alarma.

FISCAL

DRET A DEDUCCIÓ I DEVOLUCIÓ DE LES RETENCIONS SOBRE RENDES D'ARRENDAMENT NO COBRADES

Un altre dels temes conflictius en matèria d'arrendaments és el que fa referència a la possibilitat o no de deduir en l'Impost de societats les retencions aplicades sobre rendes d'arrendament no cobrades. Les resolucions dels Tribunals Económicoadministratius no han estat unànimes en aquest punt, i així, al costat de les posicions dels Tribunals Económicoadministratius favorables a la possibilitat de deduir i sol·licitar la devolució d'aquestes retencions (per exemple, TEAR de la Comunitat Valenciana, de Ceuta i d'Extremadura), conviuen resolucions d'uns altres TEAR (per exemple, Castella-la Manxa, Madrid o Andalusia) que neguen tal dret.

Així les coses, el Tribunal Económicoadministratiu Central ha dictat en data 29 de juny de 2020 una resolució en unificació de criteri per a establir la línia que, a partir d'ara, haurà de ser aplicada per aquests òrgans, en les seves diferents representacions geogràfiques.

6

LA QÜESTIÓ CONTROVERTIDA I LES INTERPRETACIONS DIVERGENTS DELS TEAR

Abans d'arribar a la seva resolució, el TEAC centra la qüestió controvertida en els següents termes: **es tracta de fixar un criteri que aclareixi, en l'àmbit de l'Impost de Societats, la procedència de la deducció, i en el seu cas, de la devolució, de les retencions corresponents a les rendes d'un arrendament reportades, quan aquestes rendes no han estat pagades.**

- Els TEAR de la Comunitat Valenciana, Extremadura i Ceuta, consideren que en cas d'impagament de la renda de l'arrendament, l'import de la retenció ha de considerar-se com "una quantitat retinguda amb caràcter general" des del moment en què és exigible

la renda, i, en conseqüència, es genera el dret a la seva deducció i, en el seu cas, també es genera el dret a la seva devolució.

- Els TEAR de Castella-la Manxa, La Rioja, Madrid i Andalusia, conclouen just el contrari: aquestes quantitats no constitueixen retencions efectives perquè no han estat satisfetes les rendes de l'arrendament corresponents, per la qual cosa no es pot pretendre la devolució d'aquestes.

En el marc judicial, són diversos els Tribunals Superiors de Justícia (Madrid, Catalunya, Castella i Lleó) que han mantingut una posició favorable a la necessitat de provar que els rendiments s'han percebut per a posar en marxa la possibilitat de deducció i devolució. Aquesta posició suposa, a efectes pràctics, l'exigència

de prova del pagament, de manera que si no es prova que el pagament s'ha realitzat mitjançant els corresponents justificants, no es poden deduir les retencions ni sol·licitar la devolució d'aquestes. A partir d'aquí, i només una vegada que s'han cobrat les rendes, només en el cas que no s'hagin practicat retencions o s'hagin practicat per import inferior a l'obligatori, només en aquests casos, hi hauria la possibilitat de deduir les quantitats que se li degueren retenir en la quota de l'impost del perceptor.

LA NORMATIVA REGULADORA DE LES RETENCIONS I LA SEVA INTERPRETACIÓ

Malgrat haver-se modificat la normativa reguladora de l'Impost de Societats en 2014, la redacció dels articles referents a aquesta matèria en l'antiga Llei de l'Impost

de Societats aprovada pel RD Legislatiu 4/2004, i la Llei 27/2014, que constitueix la normativa vigent d'aquest tribut, són iguals en el sentit que aquí interessa. Les divergències mantingudes pels TEAR en aquesta qüestió es basen en si aquesta normativa ha d'interpretar-se en el sentit que l'obligació de retenir neix en el moment en què són exigibles les rendes i no en el moment del pagament, o si neix només quan tal pagament es produeix, al marge que la renda ja sigui exigible amb anterioritat. Alguns dels organismes citats favorables a aquesta segona interpretació consideren que, simplement, no pot sostenir-se el dret a la devolució d'una quantitat que mai es va ingressar.

L'article 127 de la LIS estableix: “2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació (...) sigui inferior a la suma de **les quantitats efectivament retingudes a compte d'aquest impost, dels ingressos a compte**

i dels pagaments fraccionats d'aquest impost realitzats, l'Administració tributària procedirà a retornar d'ofici l'excés sobre la citada quota.” Es tracta d'una devolució derivada de la normativa del tribut, ja que ve prevista per la norma i a la qual s'aplica el règim d'interessos a favor del contribuent previst per a aquesta mena de devolucions.

La resolució del TEAR de la Comunitat Valenciana de 29 de març de 2019 considera que aquest concepte de “quantitat efectivament retinguda” ve integrat per tres elements: 1) que s'hagi produït el naixement de l'obligació de retenir, naixement que es produeix per l'exigibilitat de la renda; 2) que l'arrendatari mantingui en el seu poder la quantia de la retenció, que no la hi lliuri a l'arrendador; i 3) que l'arrendatari estigui obligat a ingressar aquest import en l'Agència tributària, **sense que pugui fer-se dependre el dret de l'arrendador a deduir**

i sol·licitar la devolució de les retencions, del compliment d'aquesta obligació d'ingrés previ per part de l'arrendatari.

Es tracta, per tant, d'una posició clarament favorable als interessos del contribuent, ja que manté el dret a sol·licitar a l'Administració Tributària la devolució de quantitats que aquesta ni tan sols té en el seu poder ja que l'arrendatari no les ha ingressat.

Des de la Direcció General de Tributs que planteja el recurs per a unificació de criteri, s'accepten inicialment aquestes premisses mantingudes pel TEAR de la Comunitat Valenciana i la resta de TEAR que el secunden, però aporta dos raonaments que li porten a defensar la conclusió contrària.

D'una banda, afirma que l'obligació de retenir és una obligació autònoma, que neix de la llei, i que, per tant, impedeix que pugui fer-se recaure sobre un contribuent de l'impost de

	Impost de Societats	IRPF
Naixament de la obligació de retenir sobre una renda	Moment en que la renda és exigible	Moment en que la renda es paga

Societats (arrendador) la càrrega derivada de la conducta de qui degué retenir i no va retenir (arrendatari), i per això, la legislació permet la deducció de les quantitats que degueren ser retingudes.

Per una altra, manté que existeix una diferència clara entre el dret a la deducció així plantejat, i el dret a la devolució, que afirma que només opera sobre quantitats “efectivament retingudes” o ingressos a compte o pagaments fraccionats “realitzats”, de manera que només si aquestes són superiors a la quota es podrà procedir a la devolució de l'excés.

CRITERI UNIFICAT DEL TEAC

Després d'analitzar les posicions mantingudes pels TEAR i per la Direcció General de Tributs, el TEAC arriba a les següents conclusions que, a efectes pràctics, defineixen la posició que mantindran els TEAR i el propi TEAC a partir d'ara i fins a nova posició o canvi de normativa:

1.-

En l'Impost de societats l'obligació de retenir neix en el moment en què les rendes són exigibles.

2.-

El naixement de l'obligació de retenir en l'àmbit de l'Impost de Societats té lloc en un moment diferent que en l'IRPF, ja que en aquest impost el naixement de l'obligació de retenir neix, amb caràcter general, en el moment en què se satisfan o abonen les rendes. Per aquesta raó, en opinió del TEAC i en el marc d'aquest impost, quan la retenció

no s'hagi practicat o ho hagi estat per quantitat inferior al degut, el perceptor podrà deduir en el seu IRPF la quantitat que degué ser retinguda sempre que hagi cobrat la renda.

3.-

En l'Impost de societats, el fet que el naixement de l'obligació de retenir es vinculi al moment

El TEAC considera que, en l'àmbit de l'Impost de Societats, no procedeix la deducció de les retencions corresponents a les rendes reportades d'un arrendament quan aquestes rendes no han estat pagades.

d'exigibilitat, no ha d'interpretar-se en el sentit que la retenció no vagi vinculada al pagament, ja que només amb el pagament podrà entendre's complerta efectivament.

En conseqüència, el TEAC considera que si no es percep la renda, no cap la deducció de la retenció no practicada: “no cap una retenció dissociada del pagament”. En altres paraules: l'obligat tributari a qui no se li han pagat les rendes no pot deduir en la seva quota les retencions.

4.-

Si les retencions corresponents a aquestes rendes no cobrades no poden ser deduïbles, lògicament, amb menys raó podrà sol·licitar-se la seva devolució.

5.-

En el cas que l'obligat al pagament de les rendes no les satisfaci una vegada que són exigibles, però ingressi en el Tresor l'import de la retenció legalment establerta, aquest ingrés ha de qualificar-se com un ingrés hagut de retenció no practicada. En aquest cas concret no es pot impedir al perceptor de la renda la deducció d'aquesta retenció ingressada, ja que això generaria una situació d'enriquiment injust per a l'Administració, per tant, i només per a aquest cas concret, sí que es reconeixerà al perceptor el dret a deduir les retencions corresponents a les rendes no satisfetes.

Conclusió

En la seva resolució de 29 de juny de 2020, el TEAC unifica criteri en el sentit següent: “En l'àmbit de l'Impost de Societats no procedeix la deducció de les retencions corresponents a les rendes reportades d'un arrendament quan aquestes rendes no han estat pagades, tret que l'obligat al pagament de les rendes, una vegada exigibles les mateixes, hagués ingressat en Hisenda l'import corresponent a aquestes retencions”.

FISCAL

DECLARADA LA INCONSTITUCIONALITAT DEL CÀLCUL DELS PAGAMENTS FRACCIONATS INCORPORAT PEL REIAL DECRET LLEI 2/2016, PER A L'IMPOST DE SOCIETATS

La Sentència del Tribunal Constitucional d'1 de juliol de 2020 ha declarat la inconstitucionalitat de l'article únic del Reial decret llei 2/2016, que va venir a modificar el sistema de càlcul dels pagaments fraccionats en l'IS per a unes certes societats.

La qüestió d'inconstitucionalitat havia estat plantejada per l'Audiència Nacional adduint la possible vulneració de dos articles constitucionals: el 86.1 en relació a la possibilitat d'acudir a la fórmula del decret llei per a regular qüestions que afecten la configuració del deure de contribuir, i l'article 31.1 sobre la possible vulneració del principi de capacitat econòmica.

Recordem que la regulació qüestionada implicava canvis substancials en el càlcul d'aquests pagaments fraccionats, d'una banda, substituint la referència a la base neta per a la seva determinació, per una nova base que incorporava les quantitats exemptes i no tenia en compte les bases negatives d'exercicis anteriors, i per una altra, establint una regla de determinació de la quantia de l'ingrés sense possibilitat de minoració en l'import de les bonificacions legalment aplicables, ni de les retencions o ingressos a compte ja suportats durant l'exercici. L'objectiu era clarament augmentar la recaptació avançada per aquest impost en un context

de forta crisi econòmica, que en molts casos generava un dret de devolució al contribuent, que es duia a terme sense el pagament d'interessos, per la qual cosa (com es manifesta en la sentència) les empreses passen a convertir-se en una font de finançament a tipus zero per a l'Estat. N'hi ha prou amb mirar les dades de l'empresa el cas de la qual posa en marxa el procés d'impugnació de la mesura i que acaba ara amb la declaració de la seva inconstitucionalitat: la nova regla el va obligar a ingressar un segon pagament fraccionat en quantia de 6.583.581,20 €, per al càlcul del qual va haver de considerar el total de la seva base bruta, sense poder descomptar les rendes exemptes. D'acord amb el règim anterior, aquest pagament fraccionat hauria estat de 310.552, 86 €. Finalment, la quota a pagar per l'Impost de Societats en l'exercici per aquesta empresa va ascendir a 670.092,56 €, la qual cosa va generar la sol·licitud d'una devolució per la diferència amb les quantitats pagades a compte de ni més ni menys que 6.074.718,07 €.

Després de l'anàlisi de les argumentacions plantejades per les parts, el Tribunal Constitucional acaba declarant que aquest Reial decret llei 2/2016, de 30 de setembre, és inconstitucional i nul en la seva integritat, amb base en quatre idees claus que passem a resumir:

a) La gravetat de la crisi econòmica i la necessitat d'ajustar el dèficit públic per a complir amb el principi d'estabilitat pressupostària poden, en un moment donat, justificar l'aprovació de mesures tendents a augmentar els ingressos públics. Ara bé, això ha de considerar-se un requisit necessari però no suficient des d'un punt de vista constitucional per a incorporar mesures a través d'un instrument normatiu com el decret llei, a través del qual no es pot afectar el compliment d'un deure dels previstos en el Títol I de la Constitució, com és el de contribuir al sosteniment de les despeses públiques.

b) La mesura incideix en l'impost de societats, clau en la nostra estructura fiscal, perquè aquest impost i l'IRPF són els dos pilars a través dels que es personalitza la càrrega tributària d'acord amb els principis constitucionals de capacitat, igualtat i progressivitat. Per tant, s'ha de valorar a poc a poc qualsevol modificació en l'estructura d'aquests impostos que pugui influir en la seva configuració, i amb això, en el compliment dels principis constitucionals que han de regir-los.

c) La disposició impugnada no afecta a elements secundaris, sinó que incideix en tres elements essencials de l'obligació

tributària de realitzar pagaments fraccionats: els relatius a la forma de càlcul de la renda sotmesa a tributació, incorporant quantitats que no poden formar part d'ella com les rendes exemptes; el percentatge de retenció s'incrementa; i paral·lelament s'incrementa la quantia de l'ingrés també per la impossibilitat de minorar-la en l'import de les bonificacions ni en el de les retencions i ingressos a compte ja suportats durant l'exercici. Per al TC això suposa que el Decret llei impugnat, "durant un lapse de temps determinat, però prou rellevant incideix en la determinació de la càrrega tributària afectant de manera

substancial a l'essència del deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques".

d) No es pot defensar la mesura al·legant que va afectar un percentatge petit de contribuents perquè, com també declara la sentència, la realitat és que la recaptació va augmentar entre 2015 i 2016 en un 9% a conseqüència d'aquesta modificació, per la qual cosa és clar que la mateixa, encara que pogués afectar un nombre reduït de contribuents, incideix clarament en el deure constitucional de contribuir al sosteniment de les despeses públiques.

Com a informació pràctica per als contribuents interessats a impugnar les autoliquidacions dels exercicis afectats per la mesura declarada inconstitucional, val la pena destacar que el Fonament Jurídic final de la Sentència estableix que "no poden considerar-se situacions susceptibles de ser revisades amb fonament en la present sentència, ni les decidides mitjançant sentència amb força de cosa jutjada (art. 40.1 LOTC), ni tampoc, (...) les consolidades en via administrativa per no haver estat impugnades dintre del termini i en la forma escaient."

NORMATIVA FISCAL

Resolució d'1 de juliol de 2020, del Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per la qual s'habiliten tràmits i actuacions a través del canal telefònic, mitjançant el sistema de signatura no avançada amb clau d'accés en un registre previ (sistema cl@ve pin).

Ordre HAC/626/2020, de 6 de juliol, per la qual es modifica l'Ordre HAC/1271/2019, de 9 de desembre, per la qual s'aproven les normes de desenvolupament del que es disposa en l'article 26 del Reglament dels Impostos Especials, aprovat per Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, sobre marques fiscals previstes per a begudes derivades.

Protocol entre el Regne d'Espanya i la República de l'Índia fet a Nova Delhi el 26 d'octubre de 2012, que modifica el Conveni i el Protocol entre el Regne d'Espanya i la República de l'Índia per a evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, signats a Nova Delhi el 8 de febrer de 1993.

APUNTS FISCALS

LES VIDEOCONFERÈNCIES TAMBÉ ARRIBEN ALS PROCEDIMENTS TRIBUTARIS

El Reial decret llei 22/2020, de 16 de juny, publicat en el BOE de 17 de juny, incorpora com a novetat la possibilitat de la utilització de

videoconferències i mecanismes similars per al desenvolupament dels procediments tributaris. En concret, la norma obre la porta a l'ús de "sistemes digitals que, mitjançant la videoconferència o un altre sistema similar, permetin la comunicació bidireccional i simultània d'imatge i so, la interacció visual, auditiva i verbal entre els obligats tributaris i l'òrgan actuant, i garanteixin la transmissió i recepció segures dels documents que, en el seu cas, recullin el resultat de les actuacions realitzades, assegurant la seva autoria, autenticitat i integritat."

La previsió s'incorpora en el marc de la regulació general dels procediments tributaris i no

incorpora excepcions, almenys de manera expressa, per la qual cosa ha d'entendre's aplicable a qualsevol procediment, inclòs el d'inspecció.

La decisió sobre la utilització d'aquests mitjans digitals correspon a l'administració, no al contribuent, per la qual cosa el seu ús es produirà "quan el determini l'Administració Tributària." Ara bé, una vegada proposat l'ús d'aquest sistema per l'òrgan corresponent, la seva utilització requerirà la conformitat de l'obligat tributari, no sols en relació a l'ús pròpiament dit d'aquesta tecnologia, sinó també en relació a la data i hora del desenvolupament de les actuacions per aquesta via.

NOVA POSSIBILITAT D'ACREDITACIÓ DAVANT LES OFICINES DE CORREUS PER A L'OBTENCIÓ DE CERTIFICATS

A partir d'aquest mes de juliol, la FNMT ha habilitat una nova via d'acreditació per a obtenir

els certificats de Representant Persona Jurídica i de Representant d'Entitat sense personalitat jurídica a través de les Oficines de Correus. Aquest sistema no substitueix a l'acreditació davant l'Agència Tributària, que continua vigent, sinó que es planteja com una possibilitat alternativa, per tant, a partir d'ara, l'acreditació serà possible davant la AEAT o davant Correus, indistintament.

El procediment d'acreditació davant les oficines de Correus no està previst per als certificats de persones físiques ni per als certificats d'administradors únics o solidaris, sinó que només resulta aplicable als representants d'entitats sense personalitat, o als representants de persones

jurídiques que no siguin administradors únics o solidaris.

El procediment implica l'enviament d'un formulari de sol·licitud en línia i la presentació de la documentació requerida en relació a l'entitat i al representant per a acreditar la seva identitat i facultats de representació, i suposa acudir a una oficina de Correus per a tramitar el procediment i acreditar-se.

Segons la informació publicada en la web de la FNMT, si manca l'aportació d'alguna documentació necessària o s'ha incorregut en algun error, el procediment ha de repetir-se íntegrament i ha de tornar-se a presentar tota la documentació de nou.

LABORAL

LES DEU CLAUS DEL PROJECTE DE REGULACIÓ DEL TELETREBALL

Durant els últims mesos està sent objecte de discussió i negociació el projecte de llei que pretén regular el treball a distància i el teletreball. No hi ha dubte que la crisi sanitària ha fet créixer exponencialment una forma de treball que, si bé ja existia, tenia una presència molt escassa a l'entorn de les nostres empreses. Incorporar aquesta nova forma de funcionament en un model sociolaboral dissenyat pensant en el sistema tradicional de relacions presencials treballador-empresa no és fàcil. Són moltes les qüestions d'organització que sorgeixen a l'hora d'intentar encaixar un model de treball modern que a més, en molts casos, va vinculat totalment a l'ús de la tecnologia, en molts dissenyats fa més d'un segle. Exposem a continuació les deu claus principals de com aborda el projecte aquesta nova regulació.

1.- TREBALL A DISTÀNCIA I TELETREBALL.

Des del seu article 1 ja planteja el projecte definicions diferents per a tots dos conceptes. Així, defineix el “treball a distància” com aquell que es presta en el domicili de la persona treballadora o en el lloc triat per aquesta durant tota la jornada o part d'aquesta de manera no ocasional. Es preveu expressament la categoria de “treball a distància ocasional” per al cas en què aquesta prestació des de fora del centre de treball és puntual i no habitual. En el cas del teletreball, especifica aquest article que es tracta d'un treball que es duu a terme mitjançant l'ús exclusiu o prevalent de mitjans i sistemes informàtics, telemàtics i de telecomunicació.

2.- IGUALTAT DE TRACTE: NI DISCRIMINACIÓ NI MENYS DRETS PER ALS TREBALLADORS A DISTÀNCIA.

Com no podia ser d'una altra manera, es declara la igualtat de drets total entre les persones que

treballen en el centre de treball i les que ho fan a distància, “excepte aquells que siguin inherents a la realització de la prestació laboral en el centre de manera presencial”. Els drets en matèria de conciliació i corresponsabilitat seran els mateixos independentment de la forma en què es desenvolupi el treball.

A més de reconèixer el dret a no sofrir cap perjudici d'aquestes persones, se'ls reconeix el dret a que no els siguin modificades les condicions pactades, particularment en matèria de temps de treball, o de retribució, a conseqüència de les dificultats tècniques o d'un altre tipus que poguessin produir-se, sobretot en els casos de teletreball.

El projecte elimina expressament la possibilitat que existeixin diferències salarials injustificades cap a les persones que treballen a distància, i rebutja el cas concret que aquesta diferència pugui fundar-se “en el diferent nivell de vida del lloc on es presten els serveis”.

3.- VOLUNTARIETAT I EXIGÈNCIA D'ACORD

El projecte configura el treball a distància com una opció de la persona treballadora que requerirà el corresponent acord previ. S'exclou expressament d'aquesta possibilitat als contractes en pràctiques i per a la formació i l'aprenentatge.

4.- ACCÉS PRIORITARI AL TREBALL A DISTÀNCIA I DRET PREFERENT DE REVERSIÓ.

Es regula expressament un dret prioritari d'accés al treball a distància per als treballadors amb fills menors de 12 anys o que la necessitin per a l'exercici de la lactància natural així com els que siguin víctimes de violència de gènere o actes de terrorisme.

Per al cas que aquestes persones sol·licitin la reversió d'aquesta situació abans que finalitzi la circumstància que els ha portat a sol·licitar el treball a distància, el projecte els reconeix un dret preferent de reversió enfront d'altres persones amb dret a ocupar les vacants presencials.

5.- L'ACORD DE TREBALL A DISTÀNCIA: REQUISITS.

En relació a l'acord en què es plasmí la prestació del treball a distància, ha de complir tres requisits.

En primer lloc, ha de ser un acord escrit, sense que sigui possible un acord verbal.

En segon lloc, en relació al moment de la seva configuració, no és imprescindible que vingui inclòs en el contracte inicial, sinó que és vàlid tant quan es produeix aquesta incorporació des del primer moment, com quan es planteja com una novetat que s'incorpora posteriorment a les condicions inicials. El que sí que exigeix el projecte és que l'acord sempre estigui formalitzat abans de començar a desenvolupar-se el treball a distància. El mateix s'exigeix amb els canvis posteriors en el desenvolupament d'aquest treball a distància: aquestes modificacions són perfectament possibles però requereixen un acord entre les parts (treballador i empresa) que haurà d'incorporar-se al pacte inicial abans que comenci a implementar-se.

Finalment, es regula també en el projecte el contingut obligatori que ha de tenir aquest acord de treball a distància, i que inclou, entre altres, els següents aspectes:

- a) Inventari dels mitjans, equips i eines que exigeix el desenvolupament del treball a distància concertat, inclosos els consumibles i els elements mobles, així com de la vida útil o període màxim per a la renovació d'aquests.
- b) Mecanisme de compensació de totes les despeses, directes i indirectes, que pogués tenir la persona treballadora pel fet de prestar serveis a distància.
- c) Horari de treball, i dins d'ell, en el seu cas, regles de disponibilitat.
- d) Distribució entre treball de presència i treball a distància.
- e) Centre de treball de l'empresa al fet que s'adscriu el treballador a distància.
- f) Lloc de treball habitual.
- g) En el seu cas, mitjans de control empresarial de l'activitat.

h) En el seu cas, termini o durada de l'acord.

6.- CANVIS EN EL TREBALL A DISTÀNCIA I AL PERCENTATGE DE PRESENCIALITAT

Es preveu la possibilitat que el treballador no presencial passi a ser-ho presencial o que es modifiqui el percentatge de presencialitat/no presencialitat. En tots dos casos, es requereix la voluntarietat del treballador per a procedir al canvi.

7.- RECURSOS I DESPESES A CÀRREC DE L'EMPRESA.

Sens dubte un dels punts la implementació dels quals serà més conflictiva. Es reconeix el dret del treballador a distància al fet que l'empresa li doti de tots els mitjans, equips, eines, ... tot el necessari per al desenvolupament de la seva activitat des de casa, respectant, com a mínim, l'inventari de necessitats incorporat en l'acord. L'objectiu és que el treballador no hagi d'utilitzar recursos propis per a cobrir les necessitats del seu lloc de treball.

Igualment, i amb el mateix objectiu final, es preveu que el

desenvolupament d'aquest treball a distància per part del treballador no ha de suposar per a ell l'assumpció de despeses directes o indirectes relacionats amb els equips, mitjans o eines necessàries o vinculades amb el desenvolupament de la seva activitat laboral. Això comporta, a efectes pràctics, l'obligació de l'empresa de sufragar totes les despeses que suposi el desenvolupament d'aquest treball a distància.

Després de preveure aquest règim general, la norma es remet a la negociació col·lectiva com a instrument que haurà de fixar la forma d'aquesta compensació o cobertura de despeses, que podrà realitzar-se, per exemple, a través de complements específics.

8.- DRETS VINCULATS AL DESENVOLUPAMENT DEL TREBALL.

Es preveu l'horari flexible i la possibilitat que la persona que teletrabaja pugui alterar l'horari de treball sempre que es respecti la normativa sobre temps de treball i descans, excepte en els temps de disponibilitat obligatòria o els límits establerts sobre aquest tema en l'acord de treball a distància.

També es reconeix el dret dels treballadors al control horari previst en l'article 34.9 de l'Estatut dels Treballadors. Això obliga l'empresa a configurar algun sistema que permeti reflectir fidelment el temps de treball del treballador, i que haurà d'incloure, entre altres, "el moment d'inici i finalització de la jornada i dels trams d'activitat", així com "el temps d'activació i desactivació dels equips."

9.- ALTRES DRETS

El projecte recull expressament altres drets menys "visibles" entre els quals podem destacar:

Dret a la formació, a la promoció professional i a la carrera professional, en els mateixos termes que els treballadors presencials, sense que càpiga discriminació.

Dret a l'aplicació de la normativa de prevenció de riscos laborals, tenint en compte que aquest treball a distància es qualifica com de "especial perillositat". La prevenció aplicada a aquesta mena de treballs suposarà valorar, a més dels factors físics ordinaris, tota una sèrie de factors psicosocials específics com, per exemple, el risc d'aïllament que implica aquesta forma de treball, la dificultat per a aconseguir la desconnexió laboral (dret reconegut ja en la nostra legislació) quan el mateix espai constitueix casa i treball, o assegurar que es compleix amb els temps de descans.

Dret a la intimitat i a la protecció de dades, que no podrà resultar vulnerada per la instal·lació de dispositius automàtics per al control de l'activitat. El projecte estableix expressament en aquest sentit que "l'empresa no podrà exigir la instal·lació de programes o aplicacions en dispositius propietat de la persona treballadora, ni la utilització d'aquests dispositius en el desenvolupament del treball a distància."

Drets col·lectius: es reconeixen els mateixos drets col·lectius que ostenten els treballadors presencials als treballadors a distància, per la qual cosa els convenis col·lectius

han de recollir com es respectaran aquests drets, i especialment, com es facilitarà la comunicació entre aquests treballadors a distància i els seus representants, i amb la resta de treballadors, així com l'accés a la informació o la participació en les activitats previstes pels representants.

10.- EL TREBALL A DISTÀNCIA OCASIONAL

El projecte normatiu dedica un capítol al denominat "Treball a distància ocasional" que planteja per als dos casos següents.

a) El treball a distància ocasional per força major familiar: es preveu per al supòsit en què en cas de malaltia o accident d'un familiar fins a segon grau per consanguinitat o del cònjuge o parella de fet, que faci imprescindible la presència de la persona treballadora, aquesta tindrà dret a fer el seu treball a distància durant un màxim del 60% de la jornada ordinària, si això fos possible i mentre persisteixi la situació que justifica el dret. El projecte preveu que la configuració d'aquest dret podrà millorar-se per conveni col·lectiu.

b) El treball a distància ocasional per causa de força major empresarial: en cas de força major que interrompi o impedeixi temporalment l'activitat, incloses raons de protecció mediambiental, les empreses hauran d'adoptar formes de prestació de treball a distància, sempre que resulti possible. Aquesta mesura ha de ser preferent a les opcions de suspensió o reducció de jornada del 47.3 ET i sempre requerirà comunicació prèvia als representants dels treballadors.

NORMATIVA LABORAL

Reial decret llei 24/2020, de 26 de juny, de mesures socials de reactivació de l'ocupació i protecció del treball autònom i de competitivitat del sector industrial.

Reial decret llei 26/2020, de 7 de juliol, de mesures de reactivació econòmica per a fer front a l'impacte del COVID-19 en els àmbits de transports i habitatge.

MERCANTIL

NOVES DIRECTRIUS EUROPEES SOBRE L'ÚS I CONSENTIMENT DE COOKIES.

Al maig de 2020 el Comitè Europeu de Protecció de Dades (CEPD) va procedir a la modificació d'alguns dels aspectes que venien regulant fins avui l'ús de cookies i el seu consentiment pels usuaris. Les novetats més importants es refereixen a dos aspectes. En primer lloc, les noves exigències en relació a la manifestació clara del consentiment sobre les cookies, que ve a reduir la possibilitat d'entendre aquest consentiment atorgat a través de l'opció "continuar navegant". En segon, les limitacions a la possibilitat d'utilitzar els denominats "murs de cookies" que s'utilitzen per a limitar l'accés als usuaris que no acceptin les cookies. Per al Comitè, clicar l'opció "continuar navegant" no pot constituir una forma vàlida de prestar el consentiment de manera inequívoca, ja que és fàcil confondre aquesta opció amb altres interaccions. En relació al segon aspecte, l'ús de "murs de cookies", conclou el Comitè que, perquè el consentiment pugui considerar-se atorgat lliurement, l'accés al servei i a les seves funcionalitats no ha de quedar condicionat al fet que l'usuari consenti prèviament l'ús de cookies.

Aquestes novetats en matèria de cookies han d'implementar-se abans del pròxim 31 d'octubre.

1.- TIPUS DE COOKIES

Per a centrar una mica el tema objecte del present comentari, començarem recordant que existeixen diferents tipus de cookies que poden classificar-se en funció de la seva finalitat i de la seva durada.

En funció de la seva finalitat, trobem els tipus principals següents:

a) Cookies tècniques:

Són les que permeten la navegació a través d'una pàgina web, plataforma o aplicació i la utilització dels seus serveis. Aquesta tipologia inclou les cookies que l'editor utilitza per a permetre el funcionament de la web, identificar la sessió, accedir a parts d'accés restringit, recordar

la Informació, no obstant això, quan aquestes mateixes cookies de finalitat tècnica s'utilitzen amb altres objectius, per exemple, per a fins publicitaris comportamentals, llavors si que quedaran subjectes a aquestes obligacions.

b) Cookies de preferències o personalització:

Són les que serveixen per a emmagatzemar informació orientada a adaptar l'accés al servei de l'usuari. Per exemple, recorden l'idioma triat o altres característiques personalitzables de la navegació. En aquells casos en què aquesta personalització és triada directament per l'usuari (per exemple, és el propi usuari el que selecciona l'idioma), llavors aquestes cookies també queden exonerades d'algunes de les obligacions imposades per la LSSI, ja que es qualifiquen com un servei sol·licitat expressament pel propi usuari. Ara bé, com és lògic tal exoneració exigeix que aquesta informació sol s'utilitzi amb aquesta finalitat, si també s'utilitza amb altres finalitats, llavors aquest tipus de cookies ve afectat íntegrament per la LSSI.

c) Cookies d'anàlisis o mesurament:

Són les que permeten el seguiment i anàlisi del comportament dels usuaris dels llocs web.

els elements d'una comanda, realitzar un procés de compra, gestionar un pagament, controlar el frau vinculat a la seguretat del servei o utilitzar altres elements de seguretat durant la navegació, així com la gestió dels espais publicitaris.

En aquells casos en què aquest tipus de cookies s'utilitzen per a poder prestar el servei sol·licitat a l'usuari, estan exemptes del compliment d'algunes de les obligacions imposades per la Llei de la Societat de Serveis de

A pesar que no estan exemptes del deure d'obtenir un consentiment informat per al seu ús, no solen constituir un risc real per a la privacitat si es limiten a usar les dades amb finalitat estadística i es permeti als usuaris oposar-se a la seva utilització.

*Les novetats
en matèria de
cookies han
d'implementar-se
abans del pròxim
31 d'octubre*

d) Cookies de publicitat comportamental:

Són les que permeten crear un perfil de l'usuari a partir de l'emmagatzematge de dades sobre el seu comportament, per exemple, perquè van recopilant els seus hàbits de navegació, amb l'objectiu final de personalitzar la publicitat que se li ofereix.

Quant al temps durant el qual les cookies romanen emmagatzemades en el terminal, existeixen cookies de sessió, i cookies persistents, que romanen instal·lades fins i tot després de tancar aquesta.

L'AEPD recorda que queden exceptuades del compliment d'algunes de les obligacions previstes per la LSSI les cookies utilitzades per a alguna de les següents finalitats:

- Permetre únicament la comunicació entre l'equip de l'usuari i la xarxa.
- Estrictament prestar un servei expressament sol·licitat per l'usuari.

Així, entre les cookies exceptuades estarien aquelles que tenen per finalitat:

- Cookies de “entrada de l'usuari”
- Cookies d'autenticació o identificació d'usuari per a la sessió.
- Cookies de seguretat de l'usuari
- Cookies de sessió de reproductor multimèdia.
- Cookies de sessió per a equilibrar la càrrega.
- Cookies de personalització de la interfície d'usuari.
- Determinades cookies de complement (plug-in) per a intercanviar continguts socials.

2.- CONTINGUT DE LA POLÍTICA DE COOKIES

La informació que ha de facilitar-se en la política de cookies ha de fer referència als següents punts:

- a)** Definició i funció genèrica de les cookies utilitzades.
- b)** Informació sobre la mena de cookies que s'utilitzen i la seva finalitat.
- c)** Identificació de qui utilitza les cookies, si només són utilitzades per l'editor o també per tercers.

d) Informació sobre la manera d'acceptar, denegar o revocar el consentiment per a l'ús de cookies

e) En el seu cas, informació sobre les transferències de dades a tercers països

f) Quan a través de les cookies s'arribi a l'elaboració de perfils que permetin la presa de decisions automatitzades amb efectes jurídics per a l'usuari o que l'afectin significativament de manera similar, és obligatori informar de la lògica utilitzada i les seves conseqüències per a l'usuari.

g) Període de conservació de les dades per als diferents fins en els termes establerts en l'article 13.2 a) del RGPD.

h) En relació amb la resta d'informació exigida que no es refereixi de manera específica a les cookies bastarà amb remetre's a la política de privacitat.

Tota aquesta informació ha de ser facilitada de manera clara, concisa i transparent.

3.- CONSENTIMENT DE L'USUARI

L'ús de cookies (excepte les exceptuades d'aquesta obligació) requereix el consentiment de l'usuari. Algunes de les novetats principals incorporades a nivell europeu en relació amb aquest consentiment fan referència a la forma en què ha de manifestar-se.

Tal consentiment podrà obtenir-se mitjançant alguna forma de manifestació expressa, com per exemple, fent clic en un botó que indiqui "consento" o "accepto, o també inferint-lo d'alguna acció inequívoca que l'usuari realitzi sempre que se li hagi facilitat informació clara i accessible sobre les cookies.

El Comitè Europeu afirma que en cap cas la mera inactivitat de l'usuari implica la prestació del consentiment per si mateixa.

En aquest sentit precisament, el CEPD ha establert que continuar navegant no és una forma vàlida de prestar el consentiment. **Això implica que les cookies ja no podran continuar emparant-se en informacions del tipus "si continua navegant s'entén que accepta la nostra política de cookies" tan habitual fins ara.**

Tampoc pot considerar-se com una acceptació expressa la consulta de la segona capa informativa o la navegació necessària perquè l'usuari gestioni les seves preferències en relació amb les cookies.

En tot cas, s'ha de donar opció a l'usuari a negar-se a acceptar les cookies, per a això també serà imprescindible que la informació sobre aquestes es plantegi de manera separada d'altres informacions.

També serà necessari (amb aquest mateix objectiu) que l'acceptació dels termes o condicions d'ús de la pàgina web o del servei que ofereix se separi clarament de l'acceptació de la política de privacitat o cookies.

Igualment, també s'ha d'indicar si el consentiment es presta només per a la web en què s'està navegant o també per a unes altres del mateix editor o d'uns altres.

4.- EL SUPÒSIT DE REBUIG DE LES COOKIES

Després de tot l'expressat, és clar que l'usuari ha de tenir l'oportunitat de denegar les cookies. Per a aquest cas, i seguint les directrius del CEPD sobre el consentiment, un dels requisits perquè aquest s'entengui prestat lliurement és que

l'accés als serveis i funcionalitats no quedi supeditat a l'acceptació per l'usuari de l'ús de cookies.

Per això, ja no seran admissibles els denominats "murs de cookies" amb els quals s'elimina tota alternativa al consentiment, de manera que l'usuari que no accepti les cookies ja no pot avançar en la navegació.

Aquesta prohibició és especialment significativa en aquells casos en què la denegació d'accés portarà com a conseqüència la impossibilitat d'exercir un dret legalment reconegut a l'usuari, ja que es dóna el cas que aquest només pot ser exercit a través d'aquest lloc web al qual resulta denegat l'accés per no acceptar les cookies.

Poden existir casos en els quals la no acceptació de la utilització de cookies impedeixi l'accés al lloc web o la utilització total o parcial del servei, sempre que s'informi adequadament sobre aquest tema a l'usuari i s'ofereixi una alternativa d'accés al servei sense necessitat d'acceptar l'ús de cookies.

Les Directrius 05/2020 sobre el consentiment del CEPD, conclouen en aquest sentit que els serveis de totes dues alternatives hauran de ser genuïnament equivalents, i a més no serà vàlid que el servei equivalent l'ofereixi una entitat aliena a l'editor.

PER QUÈ LES "COOKIES" ES DIUEN "COOKIES"?

Com sabem, les cookies són informacions o rastres que es guarden en el moment en què accedim o naveguem per una pàgina web. Sembla que el seu nom "cookie" que significa "galeta" en anglès, podria haver-se originat per analogia amb el rastre que els protagonistes anaven deixant en el conte de Hansel i Gretel.

CALENDARI FISCAL

Selecció de dates principals

OCTUBRE 2020

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (Setembre 2020) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

Tercer trimestre 2020 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216

Pagaments fraccionats Renda (tercer trimestre 2020)

Estimació directa 130

Estimació objectiva 131

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Setembre 2020) 349

Autoliquidació (tercer trimestre 2020) 303

Declaració-liquidació no periòdica (tercer trimestre 2020) 309

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (tercer trimestre 2020) 349

30

IVA

Autoliquidació (Setembre 2020) 303

NOVEMBRE

5

RENDA

Ingrés del segon termini de la declaració anual de 2019, si es va fraccionar el pagament

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (Octubre 2020) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Octubre 2020) 349

30

IVA

Autoliquidació (Octubre 2020) 303

Sol·licitud d'inscripció/baixa. Registre de devolució mensual: 036

Opció o renúncia per la gestió electrònica dels llibres registre:

(Subministrament Immediat d'Informació de l'IVA) 036

Comunicació de l'opció / renúncia per la facturació pels destinataris de les operacions o tercers: 036

DESEMBRE

21

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (Novembre 2020) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Novembre 2020) 349

30

IVA

Autoliquidació (Novembre 2020) 303

31

RENDA

Renúncia o revocació règims simplificats i agricultura,

ramaderia i pesca per a 2021 i successius: 036 / 037

Opció tributació en destí vendes a distància a altres països de la Unió Europea per a 2021/22: 036

Comunicació d'alta en el règim especial del grup d'entitats: 039

Opció pel règim especial del criteri de caixa per a 2021: 036/037

Renúncia al règim especial del criteri de caixa per a 2021, 2022 y 2023: 036/037

la clau de l'èxit

COMPRA

VENDA

LLOGUERS

SERIETAT

EXPERIÈNCIA

PROFESSIONALS
DEL SECTOR

 Finques Callicó
immobiliària

 API núm. 465
Aicat 1572

C/ Mn. Cinto Verdaguer, 15
Tel. i fax 972 32 14 07
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
finques@finquescallico.com
www.finquescallico.com

